

**Міністерство освіти і науки України
Державний вищий навчальний заклад
«Київський коледж легкої промисловості»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор ДВНЗ «ККЛП»

Г.В. Щуцька

2016 р.

**ПРОГРАМА
ФАХОВИХ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ**

(на основі повної загальної середньої освіти,
освітньо-кваліфікаційного рівня «кваліфікований робітник»)

**на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня - *молодший спеціаліст*
зі спеціальності 182 Технології легкої промисловості;**

РЕКОМЕНДОВАНО

методичною радою
ДВНЗ «ККЛП»
Протокол № 4
від « 11 » лютого 2016 р.

РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО

на засіданні кафедри технологій
легкої промисловості
Протокол №3
від « 23 » грудня 2015 р.

2016 р.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

В умовах ринкової економіки на сьогоднішній день швейні вироби пошиваються на підприємствах різних форм власності.

Головним завданням швейних підприємств являється задоволення потреб населення у високохудожніх, конкурентноспроможних виробах високого гатунку.

Для вирішення цих завдань на підприємствах впроваджуються новітні технології, високоефективне обладнання, оптимальні технологічні процеси.

Сучасне швейне виробництво потребує висококваліфікованих кадрів, що володіють високими професійними знаннями, вміють орієнтуватись у сучасному інформаційному просторі, творчо підходити до вирішення виробничих задач.

Технологи швейного виробництва повинні знати:

- загальні відомості з художнього проектування одягу;
- основи конструювання швейних виробів;
- властивості матеріалів, що використовуються для пошиття одягу;
- сучасні методи і прийоми виготовлення одягу різних асортиментних груп;
- види обладнання, правила роботи на ньому та техобслуговування;
- правила безпеки праці при виконанні технологічних операцій пошиття одягу;
- основи професійної етики та культури обслуговування;
- основи ринкової економіки.

Потреба у висококваліфікованих кадрах, які здатні працювати творчо і високопродуктивно, використовувати сучасну нову техніку, новітні технології, швидко зростає.

Сучасне швейне виробництво все в більшій мірі потребує спеціалістів, які б володіли глибокими знаннями зі спецдисциплін, мали б високу технічну культуру.

Розвиток науково-технічного прогресу приводить до суттєвих змін у виробництві. Сучасне виробництво потребує спеціалістів, які вміють керувати розумними машинами, бо серцем виробництва поступово стає комп'ютерна система управління виробничим процесом виготовлення швейних виробів.

Підвищення рівня підготовки висококваліфікаційних спеціалістів для швейної галузі дозволить подальше навчання випускників профтехучилищ у навчальних закладах 1-2 рівня акредитації.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Вступ

Зміст дисципліни та її зв'язок з іншими дисциплінами навчального плану. Загальна характеристика швейної промисловості України. Завдання, які стоять перед працівниками швейної галузі. Основні напрямки розвитку швейної промисловості України. Розвиток співробітництва з зарубіжними країнами в швейній галузі.

1 Основи технології одягу

1.1 Загальні відомості про одяг. Нормативно-технічна документація

Види верхнього одягу (пальто, піджак, жакет, плащ, куртка, штани, сукня, спідниця, жилет, верхня сорочка та ін.). Коротка характеристика зовнішнього вигляду виробів за основними ознаками. Назви деталей крою верхнього одягу, їх конструкції. Напрямок ниток основи в деталях крою, допустимі відхилення від них. Назви зрізів деталей.

Нормативно-технічна документація на виготовлення одягу: державні стандарти України (ДСТ України), галузеві стандарти, стандарти підприємства, міжнародні стандарти, технічні умови, технічний опис моделі, типова технічна документація, єдиний тарифно-кваліфікаційний довідник, їх призначення, короткий зміст. Поняття про уніфікацію, її значення в швейній галузі.

1.2 Етапи та види робіт виробництва одягу

Основні етапи виробництва одягу: моделювання, конструювання, підготовка матеріалів до розкрою, розкрій матеріалів, виготовлення виробів. Види робіт, які виконуються при виготовленні одягу. Основні напрямки скорочення ручних робіт.

Способи з'єднання та методи обробки деталей одягу

Нитковий, клейовий, зварний, комбінований способи з'єднання деталей одягу, їх сутність, застосування. Вимоги до якості вищезгаданих способів з'єднання деталей одягу. Поняття про методи обробки деталей одягу: послідовний, паралельний, паралельно-послідовний. Їх порівняльна характеристика. Малоопераційна, ресурсозберігаюча технології, їх значення в підвищенні ефективності виробництва.

1.3 Нитковий спосіб з'єднання деталей одягу

Поняття про стібки, строчки, шви. Класифікація ручних, машинних стібків, строчок згідно з діючими стандартами, їх графічне зображення, технічні умови виконання. Параметри стібків, строчок. Ознаки, що характеризують якість стібків, строчок, швів. Механізація ручних робіт. Процес утворення машинних човникових та ланцюгових стібків. Область їх виконання. Класифікація машинних швів – з'єднувальні, крайові, оздоблювальні шви, їх графічне зображення, технічні умови виконання згідно з діючими стандартами. Параметри швів.

Технологія ручних та машинних робіт.

Обладнання, засоби малої механізації, які використовуються при виконанні машинних швів, їх ефективність.

1.4 Клейові методи з'єднання деталей одягу

Види та характеристика клейових матеріалів. Фізико-механічні властивості клейових з'єднань. Їх порівняльна характеристика. Методи, способи обробки деталей одягу при клейовому з'єднанні.

Обладнання, що застосовується при клейовому з'єднанні. Режими клейового з'єднання, фактори, що впливають на якість клейового з'єднання.

Порівняльна характеристика ниткових та клейових з'єднань.

Шляхи удосконалення процесів клейового з'єднання деталей. Пряме стабілізування деталей.

1.5 Зварні, комбіновані з'єднання одягу

Способи зварювання деталей одягу. Комбіновані способи з'єднання деталей одягу: нитковий та клейовий, нитковий та зварювальний, їх призначення, область застосування.

1.6 Волого-теплове оброблення виробів

Сутність та призначення волого-теплого оброблення виробів, внутрішньо-процесне та кінцеве волого-теплове оброблення. Фактори, що впливають на процес волого-теплого оброблення. Технологія, що застосовується при проведенні волого-теплого оброблення. Технічні вимоги до виконання волого-теплого оброблення.

Режими проведення волого-теплого оброблення. Ознаки, що характеризують якість проведення волого-теплого оброблення. Обладнання, що застосовується для проведення внутрішньо-процесного та кінцевого волого-теплого оброблення.

Удосконалення процесів волого-теплого оброблення виробів, їх комплексна механізація та автоматизація.

1.7 Підготовка крою до пошиття

Вимоги до крою. Операції підготування крою до пошиття (дублювання, пряме стабілізування, нанесення ліній розташування кишень, складок, виточок, петель, тощо), припасування деталей згідно малюнку матеріалів. Нумерація деталей крою.

Удосконалення операцій підготовки деталей крою до пошиття. Способи обробки зрізів з метою запобігання їх від деформації, зсування ниток.

Фактори, що впливають на способи обробки зрізів – асортимент виробів, властивості матеріалів. Ознаки, що характеризують якість обробки зрізів. Удосконалення обробки зрізів деталей.

1.8 Обробка оздоблювальних деталей

Види оздоблювальних деталей. Вимоги до якості обробки оздоблювальних деталей. Обробка хомутиків, пат, хлястиків, клапанів, листочок, тощо.

Обладнання, засоби малої механізації, пристосування, що застосовуються при обробці оздоблювальних деталей.

2 Повузлова обробка верхнього одягу пальтово-костюмного асортименту

2.1 Початкова обробка пілочок, спинок

Обробка пілочок, спинок у виробках різних конструкцій. Обробка кокеток, виточок. Обробка спинок зі шлицями у виробках на підкладці та без неї.

Ефективність різних способів обробки вузлів пілочок, спинок, шляхи удосконалення обробки деталей, вузлів.

Обладнання, пристосування малої механізації, що застосовуються при обробці пілочок, спинок.

2.2.1 Обробка прорізних кишень

Різновидності прорізних кишень за конструкцією.

Обробка прорізних кишень з клапанами та однією обшивкою.

Кишені з клапаном та двома обшивками.

Особливості обробки кишень з клапанами у виробках без підкладки або з підкладкою, яка закінчується на 20-30 см нижче лінії талії.

Обробка прорізних кишень без клапанів (з обшивками).

Обробка прорізних кишень з листочками.

Особливості обробки горішних прорізних кишень з листочками.

Особливості обробки кишень у штаних.

Ефективність обробки прорізних кишень, шляхи удосконалення обробки прорізних кишень.

Уніфікація способів обробки прорізних кишень.

2.2.2 Обробка кишень, які розташовані в швах

Різновидності кишень, які розташовані у швах з'єднання деталей.

Кишені з листочками у швах пілочок.

Кишені з оздоблювальними деталями у швах.

Кишені з клапанами у швах з'єднання кокеток з пілочками.

2.2.3 Обробка накладних кишень

Різновидності накладних кишень. Заготовка накладних кишень. Способи з'єднання заготовок накладних кишень з основними деталями. Ефективність обробки накладних кишень.

2.2.4 Обробка внутрішніх кишень

Різновидності внутрішніх кишень за конструкцією.
Відмінності обробки внутрішніх кишень.
Обробка внутрішніх кишень з листочками з підкладкового матеріалу.
Обробка кишень з листочками із основного матеріалу.
Обробка кишень з обшивками.
Обробка внутрішніх кишень із суцільновикроєною передньою частиною пілочки підкладки.
Обробка внутрішніх кишень у жіночих виробках.
Обробка кишень на виступах підбортів.

2.2.5 Шляхи удосконалення обробки кишень

Обладнання, пристосування малої механізації, що застосовуються при обробці кишень. Ефективність різних способів обробки кишень.

2.3 Обробка бортової прокладки

Призначення бортової прокладки. Уніфікація деталей бортової прокладки. Різновидності конструкції бортової прокладки. Види матеріалів, що застосовуються при обробці бортових прокладок. Способи зборки бортової прокладки. Ефективність різних способів обробки, шляхи удосконалення обробки бортової прокладки. Обладнання, що застосовується для обробки бортової прокладки.

2.4 Обробка підбортів

Призначення підбортів, їх конструкція. Обробка підбортів у виробках на підкладці та без неї, з утеплюючою підкладкою, що пристібається.

Обробка потаємної застібки. Ефективність різних способів обробки підбортів, шляхи удосконалення обробки. Обладнання, що застосовується для обробки підбортів.

2.5 Обробка бортів, бокових, плечових зрізів

Обшивання пілочок підбортами. Технічні вимоги до обшивання пілочок підбортами. Розпрасування швів обшивання бортів. Виметування бортів. Способи закріплення канта шва обшивання бортів.

Особливості обробки бортів із суцільновикроєними підбортами.

Особливості обробки бортів обконтуральним швом. Ефективність різних способів обробки бортів, шляхи удосконалення їх обробки.

Обробка бокових зрізів. Обробка низу у виробах різного асортименту та з різних матеріалів. З'єднання плечових зрізів.

Технічні вимоги до з'єднання плечових зрізів. Обладнання та засоби малої механізації.

2.6 Обробка комірів та їх з'єднання з горловиною

Різновидності комірів за конструкцією.

Обробка комірів чоловічих піджаків та жіночих жакетів. Обробка комірів чоловічих та жіночих пальт. Хутряні коміри.

З'єднання горішнього коміру з нижнім.

З'єднання хутряного коміру з виробом.

З'єднання коміру з горловиною у виробах без підкладки.

Обробка хутряних комірів, що пристібаються.

Обробка капюшонів.

Ефективність різних способів обробки комірів. Шляхи удосконалення обробки комірів. Обладнання та засоби малої механізації, що застосовуються при обробці комірів.

2.7 Обробка рукавів та їх з'єднання з проймами виробу

Різновидності рукавів за конструкцією. Обробка передніх, ліктьових зрізів. Обробка рукавів з шлицями, манжетами. Відкладні, пришивні манжети. Обробка підкладки, утеплювальної прокладки рукавів, їх з'єднання з рукавами, з'єднання рукавів з проймами виробу. Особливості обробки рукавів покрою реглан, суцільновикросних.

Ефективність різних способів обробки рукавів, шляхи удосконалення обробки рукавів. Обладнання, засоби малої механізації.

2.8 Обробка підкладки, утеплювальної прокладки та їх з'єднання з верхом виробу

Призначення підкладки, вимоги до якості підкладки виробу.

Обробка підкладки жіночих виробів.

Обробка підкладки чоловічого піджака, пальта.

Обробка утеплювальної прокладки, плечових накладок.

З'єднання плечових накладок, підокатників з виробом.

Особливості з'єднання утеплювальної прокладки, підкладки з верхом чоловічого пальта.

З'єднання підкладки з верхом піджаків, жакетів.

Шляхи удосконалення обробки підкладки, утеплювальної прокладки.

Обладнання, засоби малої механізації.

2.9 Обробка штанів, спідниць

Різновидності штанів, спідниць за конструкцією.
Початкова обробка основних деталей штанів, спідниць.
Обробка кишень штанів, спідниць.
Обробка застібки штанів на гудзики та петлі. Обробка застібки штанів на застібку-блискавку.
Обробка бокових, крокових зрізів штанів.
Обробка верхніх зрізів штанів, спідниць.
Обробка передніх, середніх зрізів штанів, низу штанів, спідниць.
Особливості обробки низу штанів з манжетами.
Ефективність різних способів обробки вузлів штанів, спідниць.
Удосконалення обробки штанів, спідниць.
Обладнання, засоби малої механізації.

2.10 Особливості обробки жилетів

Різноманітність жилетів за конструкцією.
Обробка пілочки, спинки жилету.
Обробка підкладки жилету.
Обробка бортів, низу, пройм жилету.
З'єднання підкладки з верхом жилету.

2.11 Кінцеве оздоблення швейних виробів

Обметування петель, пришивання гудзиків, очищення виробу від виробничого сміття. Призначення кінцевого волого-теплого оброблення, технічні вимоги до його проведення. Маркування виробу. Шляхи удосконалення проведення кінцевого оздоблення швейних виробів. Обладнання, засоби малої механізації.

2.12 Аналіз методів обробки основних вузлів верхнього одягу пальтово-костюмного асортименту

Вибір режимів обробки деталей вузлів з урахуванням пошивочних властивостей матеріалів, обладнання, асортименту виробів.
Аналіз існуючих методів обробки, вибір ефективних методів обробки.

2.13 Особливості обробки виробів із матеріалів, які мають різні технологічні властивості

Технологічні властивості швейних матеріалів. Вибір режимів обробки. Особливості обробки виробів із натуральної та штучної шкіри, хутра. Обробка виробів із плащових матеріалів. Особливості обробки виробів із ворсових

матеріалів типу оксамиту, вельвету, велюру. Особливості обробки виробів із трикотажних полотен, нетканих матеріалів.

3 Повузлова обробка суконь, блузок, сорочок верхніх

3.1 Обробка буф, воланів, рюш

Види оздоблень суконь, блузок, сорочок. Способи обробки буф, воланів, рюш, складок та інших оздоблювальних деталей, елементів. З'єднання оздоблювальних деталей з основними.

Початкова обробка пілочок, спинок. Шляхи удосконалення обробки оздоблювальних деталей. Обладнання, засоби малої механізації.

3.2 Обробка кишень

Різновидності кишень за конструкцією.

Обробка прорізних, накладних кишень та кишень, що розташовані у швах з'єднання деталей.

3.3 Обробка застібок

Різновидності застібок за конструкцією.

Обробка застібок, які доходять до низу виробу. Обробка застібок, які не доходять до низу виробу. Обробка застібок у швах.

3.4 Обробка плечових зрізів, комірів, горловини без коміру

Обробка плечових зрізів з метою запобігання деформації, зсуву ниток.

З'єднання плечових зрізів. Технічні вимоги.

Обробка комірів різної конструкції.

Обробка комірів із різних матеріалів.

Обробка оздоблювального коміру.

З'єднання коміру з горловиною виробу.

Особливості обробки комірів із суцільновикроєними горішнім або нижнім комірами.

Обробка горловини без коміру.

3.5 Обробка рукавів та їх з'єднання з проймами виробу

Різновидності рукавів за конструкцією.

Обробка низу рукавів (швом у підгин, обшивками, манжетами).

З'єднання рукавів з проймами виробу.

Особливості обробки суцільновикроєних рукавів.

Обробка пройм у виробах без рукавів.

Ефективність різних способів обробки рукавів. Шляхи удосконалення обробки рукавів. Обладнання, засоби малої механізації.

3.6 Обробка виробів по лінії талії та низу.

Кінцеве оздоблення виробів

Способи з'єднання верхньої частини сукні із спідницею в залежності від властивостей матеріалів. Особливості з'єднання верхньої частини сукні із спідницею у дитячих виробках. Обробка виробів невідрізних по лінії талії. Обробка низу виробу в залежності від асортменту та властивостей матеріалів. Кінцеве оздоблення виробів. Обладнання, засоби малої механізації.

4 Основи технології текстильного виробництва

4.1 Загальні відомості про текстильні волокна

Поняття про текстильні волокна. Класифікація текстильних волокон, їх будова, властивості. Геометричні, механічні, гігієнічні властивості волокон. Стійкість до хімічних реагентів, світлостійкість.

4.2 Натуральні волокна

4.2.1 Натуральні волокна рослинного походження

Бавовна. Будова, хімічний склад, властивості бавовни. Дефекти бавовни. Льон. Будова волокна, хімічний склад та властивості льону. Характер горіння бавовни, льону. Органолептичні методи розпізнавання бавовни та льону. Коноплі, джут, кенаф та інші.

4.2.2 Натуральні волокна тваринного походження

Вовна, види волокон. Будова, хімічний склад вовни, її властивості. Характер горіння. Натуральний шовк, його види. Будова коконної нитки, її склад, властивості. Характер горіння. Існуючі методи розпізнавання волокон вовни та натурального шовку.

4.3 Хімічні волокна

4.3.1 Штучні волокна

Стислий огляд історії розвитку хімічних волокон. Класифікація хімічних волокон. Асортимент штучних волокон. Віскоза. Технологічний процес отримання віскозного волокна. Віскозні волокна та їх модифікації. Геометричні та хімічні властивості хімічних волокон. Полінозні та високомодульні волокна. Ацетатні волокна, будова та їх властивості. Білкові, металеві волокна. Металізовані волокна, їх будова, властивості. Вплив штучних волокон на їх зовнішній вигляд та властивості текстильних матеріалів. Існуючі методи розпізнавання штучних волокон.

4.3.2 Синтетичні волокна

Основні види синтетичних волокон, їх отримання, хімічний склад. Будова та властивості основних хімічних волокон – поліамідних, поліефірних, поліакріонітрильних, полівінілхлоридних, поліуретанових і т.д. Білкові, металеві волокна. Металізовані волокна, їх будова, властивості. Вплив синтетичних волокон на зовнішній вигляд та властивості текстильних та трикотажних матеріалів. Існуючі методи розпізнавання синтетичних волокон.

5 Основи технології текстильних матеріалів, оздоблення тканин

5.1 Основні способи прядіння

Основні способи прядіння. Основні системи прядіння: апаратна, кардна, гребінна, змішана. Особливості прядіння волокон бавовни, льону, вовни, натурального шовку, хімічних волокон.

5.2 Характеристика основних видів пряжі, ниток

Характеристика основних видів пряжі – фасонної, високооб'ємної, меланжевої. Види текстильних ниток – елементарні, комплексні, текстуровані, армовані, їх характеристика, властивості. Дефекти пряжі та ниток.

5.3 Ткацьке виробництво

Підготовка ниток основи та утку до ткацтва. Процес ткацтва, види ткацьких верстатів. Дефекти ткацтва.

5.4 Основні процеси оздоблення тканин

Сутність та призначення оздоблення тканин. Оздоблення бавовняних, лляних, вовняних, шовкових тканин. Дефекти, що виникають при фарбуванні тканин. Визначення в тканині напрямку ниток основи та утку, лицьової та виворітної сторін.

6 Склад, будова, властивості тканин

6.1 Волокнистий склад тканин

Класифікація тканин за волокнистим складом. Методи визначення волокнистого складу тканин – лабораторний та органолептичний. Позначення вмісту сировини текстильних матеріалів та виробів згідно ДСТУ 2122-93. Характерні ознаки, за допомогою яких відрізняють бавовняні, лляні, шовкові, вовняні тканин та тканини з хімічних волокон.

6.2 Характеристика ткацьких переплетень

Характеристика будови тканин. Класифікація основних ткацьких переплетень, їх графічне зображення. Прості, дрібновізерункові, репсові переплетення, їх графічне зображення. Рогожка, посилена саржа, ламана складна саржа, атласне переплетення, їх графічне зображення. Комбіновані переплетення, жакардові переплетення і т.д. вплив характеру переплетення на властивості тканин.

6.3 Геометричні властивості тканин

Геометричні властивості тканин – товщина, довжина, ширина тканин. Поверхнева густина. Щільність тканини – число ниток на 100 мм по основі та утоку. Раціональна довжина, ширина тканини. Вплив геометричних показників на ефективність роботи швейних підприємств (витрата матеріалів на одиницю виробу, матеріалоємність виробу). Вплив товщини тканин, щільності на теплозахисні показники, зносостійкість, вибір режимів оброблення на обладнанні.

6.4 Механічні властивості тканин

Загальні відомості про механічні властивості тканин. Міцність, зминальність, зносостійкість, жорсткість, драпірувальність. Показники, які характеризують механічні властивості – розривне навантаження, коефіцієнт зминальності, драпірувальності і т.д.

Вплив механічних властивостей на технологічні процеси швейного виробництва, споживчі вимоги до одягу. Шляхи поліпшення показників механічних властивостей.

6.5 Фізичні властивості тканин

Гігроскопічність, повітропроникність, водовбирання, капілярність, водотривкість, вологовіддача, їх характеристика, показники. Методи їх визначення. Вплив гігроскопічних властивостей на показники фізико-механічних властивостей. Вогнестійкість, поверхневий електричний опір. Пилопроникність, теплопровідність, термостійкість і т.д.

Вплив показників фізичних властивостей тканин на захисні функції одягу, утворення та зберігання необхідного для життєдіяльності організму мікроклімату.

Вплив фізичних властивостей тканин на технологічні процеси швейного виробництва.

6.6 Естетичні властивості тканин

Загальні відомості про естетичні властивості тканин. Колір, блиск, прозорість тканин, колорит, фактура тканин, їх вплив на колористичне оформлення та структуру матеріалу.

Причини виникнення полисків на тканині, шляхи запобігання їх виникнення та способи їх усунення.

6.7 Технологічні властивості тканин

Ковзання тканин, фактори, що впливають на ковзання. Вплив ковзання на технологічні процеси швейного виробництва.

Опір тканин різанню, обсипаємість ниток, розсувальність ниток в швах, прорубування ниток голкою, зміна лінійних розмірів від замочування, фактори, що впливають на показники технологічних властивостей. Вплив технологічних властивостей на вибір режимів оброблення тканин, трудомісткість обробки виробу, якість пошиття, норми витрат матеріалів.

6.8 Зносостійкість тканин

Стійкість тканин до стирання, пілінгування, дії атмосферних опадів, прання, реагентів хімічного чищення. Символи та способи догляду за виробом згідно ДСТУ 2122-93.

7 Стандартизація та якість текстильних матеріалів

Стандартизація та сортність тканин. Порядок визначення сортності тканин. Види дефектів тканин.

8 Асортимент тканин

8.1 Асортимент та характеристика бавовняних тканин

Загальні відомості про асортимент тканин для швейних виробів. Торгова та стандартна система класифікації бавовняних тканин.

Класифікація бавовняних тканин, їх призначення. Основні види бавовняних тканин – білизняні, одяжні, платтяні, костюмні, сорочкові, плащові, пальтові. Технічна характеристика, властивості, структура. Режими оброблення бавовняних тканин.

8.2 Асортимент та характеристика лляних тканин

Класифікація лляних тканин, їх призначення. Основні види лляних тканин, їх технічна характеристика, структура, властивості. Режими оброблення лляних тканин. Ускладнення, що виникають при розкрої, пошитті виробів із лляних тканин. Шляхи їх запобігання, усунення.

8.3 Асортимент та характеристика шовкових тканин

Основні види шовкових тканин, їх характеристика, призначення. Властивості тканин із натурального шовку та тканин із хімічних волокон. Шляхи поновлення шовкових тканин. Режими оброблення.

8.4 Асортимент та характеристика вовняних тканин

Загальна характеристика вовняних тканин, їх класифікація, призначення. Платтяні, костюмні, пальтові тканини, їх структура, властивості, технічна характеристика. Шляхи поновлення асортименту вовняних тканин. Режими оброблення.

9 Асортимент матеріалів

9.1 Неткані матеріали

Загальні відомості про неткані матеріали, способи їх виготовлення. Ниткопрошивні, полотно-прошивні, голкопробивні, в'язально-прошивні, клеєні, термоскріплені полотна. Характеристика та властивості нетканних полотен, їх призначення. Режими оброблення.

9.2 Трикотажні полотна

Загальні відомості про трикотажне виробництво, властивості трикотажних полотен. Класифікація, структура трикотажних переплетень, способи оздоблень трикотажу. Волокнистий склад. Асортимент трикотажних полотен. Особливості оброблення виробів із трикотажних полотен. Режими оброблення виробів із трикотажних полотен на швейному обладнанні. Особливості волого-теплового оброблення виробів із трикотажних полотен.

9.3 Шкіра для одягу

Шкіра натуральна, основні види натуральної шкіри. Будова, властивості шкіри натуральної, дефекти. Особливості розкрою шкіри натуральної. Режими оброблення на швейному обладнанні.

Шкіра штучна, способи виготовлення, види плівкового покриття. Властивості шкіри штучної в залежності від плівкового покриття. Особливості розкрою шкіри штучної. Режими оброблення, особливості волого-теплового оброблення.

9.4 Хутро

Хутро натуральне, асортимент, будова. Властивості. Висота, густина волосяного покриття, їх вплив на технологічні процеси. Особливості розкрою хутра натурального. Режими оброблення хутра натурального.

Хутро штучне, асортимент, способи виготовлення. Властивості, призначення. Особливості розкрою та режими оброблення хутра штучного.

9.5 Утеплювальні матеріали

Основні відомості про утеплювальні матеріали. Ватини, високооб'ємне синтетичне клеєне волокно, неткані полотна, способи їх виготовлення,

властивості. Основні вимоги до утеплювальних матеріалів. Теплозахисні, вітрозахисні, гігієнічні показники. Хутро натуральне та штучне для утеплення.

9.6 Матеріали для з'єднання деталей одягу

Нитки швейні, вимоги до них. Асортимент сучасних швейних ниток. Поліефірні, армовані, текстуровані, їх властивості, характеристика. Комплексні мононитки. Нитки бавовняні, шовкові натуральні, характеристика, властивості. Принцип вибору ниток для пошиття матеріалів з різними властивостями.

Матеріали для клейового з'єднання деталей. Сутність клейового з'єднання. Види та асортимент клейових матеріалів. Види клейового покриття. Ткані, в'язано-ткані, неткані, трикотажні матеріали з клейовим покриттям, їх волокнистий склад, використання. Способи нанесення клейового покриття на матеріал – порошковий, крапковий. Переваги нанесення клейового покриття – подвійна крапка, етапи нанесення клею подвійною крапкою.

Клейові сітка, плівка, павутинка, нитка, їх використання. Фізико-механічні властивості клейових з'єднань. Принцип підбору клейових матеріалів для дублювання. Фактори, що впливають на якість клейового з'єднання. Режимы клейового з'єднання.

9.7 Матеріали для оздоблення одягу та фурнітура для одягу

Основні види оздоблювальних матеріалів: мереживо, стрічки, тасьми, шнури, штиво та інше. Стисла характеристика, призначення. Основні види фурнітури: гудзики, кнопки, гачки та петлі, пряжки, застібка-блискавка, текстильна застібка, блочки, хольнітени, бісер, стрази та інше. Характеристика, призначення, вимоги до якості фурнітури.

10 Вибір тканин та матеріалів для пакету швейних виробів та його обґрунтування

10.1 Задачі та етапи конфекціонування матеріалів для одягу

Сутність та задачі конфекціонування матеріалів для одягу. Раціональний та правильний вибір матеріалів. Етапи конфекціонування.

10.2 Структура показників якості матеріалів

Споживчі, техніко-економічні показники, призначення, ергономічні показники, показники надійності, естетичності, безпечності, екологічності. Структура та зміст конфекційної карти.

10.3 Конфекціонування матеріалів для суконь, блузок, сорочок

Фактори, що впливають на конфекціонування матеріалів для суконь, блузок, сорочок – вид виробів та їх призначення. Властивості матеріалів, що враховуються при конфекціонуванні.

10.4 Конфекціонування матеріалів для пальтово-костюмного асортименту

Основні вимоги при проектуванні виробів пальтово-костюмного асортименту. Принцип конфекціонування – єдність вимог до всіх матеріалів. Фактори, що впливають на конфекціонування. Споживчі, техніко-економічні властивості костюмно-пальтових матеріалів. Особливості вибору прокладкових матеріалів та підкладки. Комплекс взаємозалежних вимог до властивостей пальтових матеріалів. Теплозахисні функції різних шарів одягу. Конфекціонування матеріалів для курток та плащів.

10.5 Конфекціонування матеріалів для дитячого одягу

Вплив фізіологічних властивостей дитячого організму на проектування одягу. Вимоги до матеріалів для дитячого одягу, пакету матеріалів в цілому. Конфекціонування матеріалів для дітей різних вікових груп.

10.6 Збереження якості швейних матеріалів

Основні вимоги до складання, пакування різних текстильних матеріалів. Маркування, транспортування різних видів текстильних матеріалів, шкіри та хутра натуральних.

КРИТЕРІЇ

оцінювання рівня підготовки абітурієнтів-випускників профтехучилищ

1 Загальні положення

Дані критерії оцінювання включають в себе основні вимоги до оцінювання рівня підготовки абітурієнтів, випускників профтехучилищ за спеціальністю 5.05160201 «Швейне виробництво» Київського коледжу легкої промисловості.

Оцінювання рівня підготовки абітурієнта проводиться за білетами, які підготовлені у вигляді тестів, що охоплюють основні питання із спец дисциплін.

Оцінювання проводиться за 4-бальною національною шкалою.

2 Знання, вміння, навички оцінюють на 5 (відмінно), якщо абітурієнт:

- чітко розуміє основні задачі швейного виробництва на сучасному етапі;
- орієнтується у сьогоденному насиченні ринку швейними виробами;
- вміє аналізувати і вибирати ефективні методи обробки швейних виробів;
- орієнтуються в асортименті сучасних матеріалів, що використовуються при виготовленні швейних виробів;
- виявляє особисту позицію, творчо підходить до вирішення поставлених задач;
- приводить змістовну, обґрунтовану відповідь на поставлене завдання;
- роботу виконує грамотно, охайно, розбірливо.

Допускає 1-2 неточності при відповіді на поставлені питання, що не приводить до помилкових висновків або рішень.

3 Знання, вміння, навички оцінюють на 4 (добре), якщо відповідь відповідає вимогам, які вказані в пункті 2, але допущені 1-2 неточності, що приводять до помилкових висновків або рішень.

4 Знання, вміння, навички оцінюються на 3 (задовільно), якщо абітурієнт:

- викладає зміст відповіді частково, допускає неточності;
- у відповідях не прослідковується логічність викладання власних думок;
- не проявляє творчого підходу до вирішення поставлених задач.

Знання, вміння, навички оцінюють на 2 (незадовільно), якщо абітурієнт:

- не розкриває у відповіді основний зміст завдання;
- допускає грубі помилки у відповіді;
- володіє слабо спеціальною технічною термінологією;
- не вміє робити відповідні висновки;
- оформляє текстовий документ з помилками, помарками та виправленнями.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 15

1 Вкажіть, які фактори впливають на спосіб обробки зрізів підкладки кишень жіночого пальта демісезонного із драпових тканин. Підкладка пальта понизу не пришита:

- 1.1 оздоблювальні деталі, якими обробляється вхід до кишені (клапани, обшивка, листочки)
- 1.2 напрямок входу до кишені
- 1.3 властивості матеріалів верху
- 1.4 спосіб з'єднання підкладки виробу понизу
- 1.5 обладнання, на якому обробляється вхід до кишені
- 1.6 температура припрасування готової кишені

2 Поясніть, що означає нижче приведений символ, що вказує при маркуванні швейного виробу

- 2.1 вибір номерів голок, ниток
- 2.2 призначення виробу
- 2.3 температура прасування виробу в процесі експлуатації
- 2.4 вибір конструкції виробу
- 2.5 термін експлуатації

3 Визначте органолептичним методом волокнистий склад представлених зрізів матеріалів.

Вірна відповідь

1 питання – 1.4

2 питання – 2.3

3 питання – дані зрізів текстильних матеріалів виготовлені із вовняних волокон.

ЛІТЕРАТУРА

Основна

Батраченко Н.В. та ін. Технологія виготовлення жіночого одягу. – К.: Вікторія, 2007, с. 512.

Борецкая Є.Я., Мамога П.М. Технологія виготовлення легкого жіночого та дитячого одягу. – К: Вища школа, 1992.

Куликова Т.И., Бобылева Л.И., Гущина К.Г. и др. Основы промышленной технологии верхней одежды. – М.: Легкая индустрия, 1976, 574 с.

Баженов В.И. Материалы для швейных изделий. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1982 – 321 с.

Білоусова Г.Г. та ін. Методи обробки швейних виробів. – К.: «Медінформ», 2007, с. 512.

Допоміжна

Назарова А.И., Куликова И.А., Савостицкий А.В. Технология швейных изделий по индивидуальным заказам. – М.: «Легкая индустрия», 1986, с. 336.

Савостицкий А.В. Технология швейных изделий. – М.: Легпромбытиздат, 1982, с. 439.

Супрун Н.П. та ін. Конфекціонування матеріалів для одягу. – Київ «Знання», 2005-159 с.